

[Mimi Jakobsen]

råd, og med, hvordan de kommer til at virke, netop fordi vi ikke har ønsket at smide nogen ud af disse råd. Vi har ikke ønsket at fjerne nogen fra rådene, hverken studenterne, TAPerne eller yngre lærere, men vi har set det nødvendigt at give nogle en slags observatørstatus, som i øvrigt aldeles ikke er ukendt. Vi kender det bl. a. fra skolestyrelsesloven, hvor lærere og elever jo heller ikke har stemmeret. Det mener jeg ikke der er nogen som helst grund til at stille sig tvivlende over for, det kan givetvis lade sig gøre. Om det lige er vores model, som er skitseret i bemærkningerne, der skal være gældende, kan diskuteres. Men i hvert fald kender man disse forskellige vægtninger, man kender de forskellige grader af indflydelse inden for et organ fra andre elementer, bl. a. fra skolestyrelsesloven.

Ministeren, fornemmede jeg også, er begyndt at overveje, om det er ved at være på tide at høre institutionerne om, hvorledes det egentlig går derude, og det synes jeg da er glædeligt. Jeg ser også frem til en sådan høring. Jeg stiller mig på forhånd noget tvivlende over for, hvem man egentlig hører fra, fordi det jo også ligger i strukturen, at der er nogle ganske bestemte flertal rundt omkring, og det vil være dem, der er afgørende. Men en høring vil dog under alle omstændigheder være et fremskridt, og det ser jeg da med glæde frem til. Jeg håber, at ministeren vil iværksætte den snart.

Jeg bemærkede også, at ministeren gentog sine bemærkninger fra den sidste behandling for 1 år siden om, at skulle man lave en styrelseslov i dag, så var der nok ting, der skulle laves anderledes. Det er jeg meget enig med ministeren i.

Den socialdemokratiske ordfører henviste til ministerens manglende bemærkninger om vort forslag og afviste så i øvrigt, så det skal jeg ikke beskæftige mig meget med. Derimod vil jeg gerne takke fremskridtspartiet for den positive holdning.

SFs ordfører beskæftigede sig en del med dette med at være lige og mente, at nogle var mere lige end andre. Ja, det er i og for sig ikke helt forkert, for vi er gået ud fra det princip, at alle er forskellige og bør behandles forskelligt, medmindre der er noget, der taler specielt for, at de behandles lige. Det er det, der er princippet i dette forslag.

Det er rigtigt, at man taler om lige rettigheder og pligter, men man taler ikke om lige forudsætninger, og der er ikke lige forudsætninger. Man kan ikke bilde nogen ind, at der er lige forudsætninger mellem et kontorpersonale og nogle forskningsassistenter, når det drejer sig om forskning. Der er heller ikke lige betingelser den anden vej rundt, hvor forskningspersonalet sikkert vil have meget ringe muligheder for at udtale sig om de arbejdsvilkår, som TAPerne har. Man skal lade være med at foregøgle disse grupper, at de kan være lige på den måde, og det er det, vi tager konsekvensen af i dette forslag ved at sige, at man udtaler sig til og med det faglige niveau, som man repræsenterer.

Fru Ebba Strange bad om dokumentation for, at der virkelig er noget galt med det faglige niveau, og det synes jeg det er meget berettiget at spørge efter. Nu er jeg sikker på, at fru Ebba Strange læser mindst lige så mange aviser, som jeg gør, og hun vil derfor også vide, at der har været mange indvendinger og bekymrede indlæg fra ansatte på de højere læreanstalter, som gør opmærksom på, at det er ved at skride. Disse indlæg har været hyppige, og det har de været, lige siden styrelsesloven blev vedtaget. Og de er såmænd ikke engang aftaget. Jeg kan bare henvise til en artikel, som jeg tilfældigvis nu har med i dag, fra Universitetsavisen for den 22. juni 1978, hvor Karl Henrik Bentzon, som er lektor ved institut for samfundsfag, udtaler sig om det faglige niveau og bl. a. siger:

»Uanset alle uklarheder i styrelsesloven er der som bekendt tillagt studienævnet en afgørende indflydelse på et fags faglige og undervisningsmæssige forhold. Dette nævn er formelt paritetisk sammensat af lærere og studenter. I realiteten har imidlertid de studerende fået magten i studienævnene på en lang række institutter, fordi de optræder som en samlet blok over for en mere eller mindre splittet lærergruppe. Lærersplittelsen bliver ikke mindre af, at deltidslærere med et vist timaltal har valget til studienævnet på lige fod med de fastansatte lærere.

Men hvad gør det, kunne man spørge. Er bestemmelsen af et fags faglige niveau ikke noget, der svæver over vandene og bestemmes af de bedste argumenter, fremfor af hvem der har de fleste stemmer? Efter min bedste overbevisning er det generelt ikke me-